סלי עשה וסלי עשה · מצות הדיוטים=עשה ושפטתם לדק: **עשה דכבוד תורה** · דיניה דהלי נברא דהוא עשה דלויכא כבוד תורה דרב עגן בהדיה עדיף: **סדר אליהו רבה** - שלמד תוך לתיבה, סדר אליהו זוטא שלמד בתוך התיבה: **סוס ריפתא** · כעס של מקום וכא רעב לעולם: **דכי מיפטרי** · תלמידיו ממנו לעמוד תורה אור מבית המדרש: **סון פייסי גביס** · לוכלי שלחנו תרי אלפים ומאתים דכתיב עשרים לאיש, ולחם בכורים, הא עשרים וחד, וכרמל הרי עשרים ותרתין וכל אחד לפני מאה איש הרי תרי אלפין ומאתים: **בחליסר אמורלי** · המומין מפיו ומשמיעין לרבים זה מכאן וזה מכאן ומלפנים ומלאחור ומתחלקין למקומות הרבה שהיה העשרב: **וכסי ליה ליומא** · מאפיל את החמה והיה ניכר בא"י: **מניסי ספרים** · של כל אדם ואדם שאסור להשמות ספר שאינו מוגה משום "אל תשכן באהליך עולה" ולא בית דין שהיו מתעללין בדבר והפקירו תרומת הלשכה לכך: בית אבטינס ובית גרמו במסכת יומא (דף לח.): **בדבני** · בפרכות שבנגד הפתחים מ"ב דרחמי, ומאי דפיישי הכי? דכתיב "ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש" מאי "לפני מאה איש" אילימא דכולהו לפני מאה איש, בשני בצורת, טובא הוו, אלא דכל חד וחד קמי מאה איש כי הוו מיפטרי רבנן מבי רב הוו פיישי אלפא ומאתן רבנן, מבי רב הונא הוו פיישי תמני מאה רבנן, רב הונא הוה דריש בתליסר אמוראי, כי הוו קיימי רבנן ממתיבתא דרב הונא ונפצי גלימייהו הוה סליק אבקא וכסי ליה ליומא ואמרי במערבא קמו ליה ממתיבתא דרב הונא בבלאה, מיפטרי רבנן מבי רבה ורב יוסף הוו פיישי ארבע מאה רבנן וקרו לנפשייהו "תמי" כי הוו מיפטרי רבנן מבי אביי ואמרי לה מבי רב פפא ואמרי לה מבי רב אשי הוו פיישי מאתן רבנן וקרו נפשייהו "תמי דיתמי" א"ר יצחק בר רדיפא א"ר אמי מבקרי מומין שבירושלים היו נוטלין שכרן מתרומת הלשכה אמר רב יהודה אמר שמואל ת"ח המלמדין הלכות שחיטה לכהנים היו נוטלין שכרן מתרומת הלשכה, אמר רב גידל אמר רב ת"ח המלמדים הלכות קמיצה לכהנים נוטלין שכרן מתרומת הלשכה, אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן מגיהי ספרים שבירושלים היו נוטלין שכרן מתרומת הלשכה, אמר רב נחמן אמר רב נשים האורגות בפרכות נוטלות שכרן מתרומת הלשכה ואני אומר מקדשי בדק הבית הואיל ופרכות תחת בנין עשויות מיתי בין נשים האורגות בפרכות, ובית גרמו על מעשה לחם הפנים, ובית אבטינס על מעשה הקטרת, כולן היו נוטלות שכרן מתרומת הלשכה: התם בדבני דאמר רבי זירא אמר רב *שלשה עשר פרכות היו במקדש שני: שבעה כנגד שבעה שערים אחד לפתחו של היכל ואחד לפתחו של אולם (ה) ב' בדביר ב' כנגדן בעליה: ת"ר נשים המגדלות בניהן לפרה היו נוטלות שכרן מתרומת הלשכה אבא שאול אומר נשים יקרות שבירושלים היו זנות אותן ומפרנסות אותן בעא מיניה רב הונא מרב

והיינו דתמרינן סדר אליהו רבה וסדר אליהו זוטא · מ"ר לפי שהפסיק בלמודו לרב ענן חלקו לשני סדרים ובפעם ראשון למד ממנו יותר מן הארבע ידות קרי לראשון סדר אליהו רבה ולבתרא קרי זוטא: **מבקרי** מומין שבירושלים היו נוטלין שכרן · תימה דהתנן בבכורות פרק עד כמה (דף כט: ושם) הטוטל שכר להיות רואה בכורות אין שותטין אותן על פיו וי"ל כמו שתרצתי למעלה ועוד דהתם דוקא בבכורות שיש לחוש שמא משום שכר יתירנו אבל הכא מיירי בבדיקת מומי שאר קדשים והכי איתא בשילהי פרק התרומה בשקלי (דף ז.) דתמר מבקרי מומי קדשים, טוטלים שכרן מתרומת הלשכה: **מלמדין** הלכות קמיצה · והא דלא תניא הלכות מליקה, שבכלל הלכות שחיטה הן: **שבעה** כנגד ז' שערים · לשבעה שערי עזרה קאמר אומר רבי דס"ל כתנא דמתני' דמס' מדות בפ"ק (משנה ד) דתנן ז' שערים היו בעזרה ג' בצפון וג' בדרום ואחד במזרח והא דתנן התם לעיל בשלשה מקומות הכהנים שומרים כו' על חמשה שערי העזרה כו' במס' תמיד בפ"ק (דף כז.) פריך להו ומשני אביי תרי מעייהו לא בעי שימור ורבא משני תנאי היא דתניא אין פותחין [מג' גזברין וז' אומרכלין רבי נתן אומר אין פותחין] מי"ג גזברים כנגד י"ג שערים דל חמשה דהר הבית פשו להו תמניא אלו ח' דעזרה אלמא איכא תנא דאמר תמניא הוו (ג) ואיכא תנא דאמר חמשה הוו תימה אמאי מייתי רבא הך תנאי (ג) ממתניתין דמדות היה יכול להביא דתנן התם בפ' שני (משנה ו) שלש עשרה השתחוואות היו שם אבא יוסף בן חנן אומר כנגד י"ג שערים ועוד תימה דהרי כאן מחלוקת רביעי דעל כרחין להוא תנא דס"ל די"ג שערים היו בעזרה לא מצי למימר דקסבר ח' ולא חמשה דהר הבית דהא מפרש התם שמש של אותן שערים ואין מזכירין אפי' אחד מאותן שערים דהר הבית המפורש בפ"ק דמדות שני שערי חולדה מן הדרום וקיפומס מן המערב ושדי מן הצפון שער מזרחי שאין הבירה עליו עורה ואומר ר"ת דלעולם ס"ל להוא תנא דז' שערים היו בעזרה והא דתניא י"ג היינו עם השערים הקטנים דהכל תניא תדע דהא תניא בפיספסין שהיו לשער נקנור אבל גדולים לא היו בעזרה אלא ז' ואין אותן המפורשים בפ"ק והמעיין שם יימא דשער הקרבן דפ"ק הוא שער הבכורות דפ"ב ואותן י"ג שעריס דמדות שנויים נמי במסכת שקלים כל אותה משנה ממש בפ' י"ג שופרות אבל אין שנוי בה אבא יוסף בן חנן כמו שנוי במס' מדות ובגמרא דירושלמי קאמר מתני' אבא יוסף בן חנן דקאמר כנגד י"ג שערים דלרבנן ז' שערים הוו בעזרה דעתייהו דרבנן היכן היו השתחוואות אלו כי הא דתנינן תמן י"ג פרכות היו בה שפרלו מלכי יון וחזרו וגזרום וגזרו כנגדם י"ג השתחוואות ואם תאמר לרבנן נמי דתני שבעה שערים מאי קמתמה כנגד מי הוו השתחוואות אינהו נמי מודו דעם הקטנים היו שלשה עשר כדפרישית ואומר רבינו תם כיון דלא תניבי בעייהו כל כך שיקרלו אותם שערים אין נראה שיהא השתחוואות כנגדם אבל אבא יוסף בן חנן קרא אותם שערים · מ"ר:

[שבועות ג:]

הגהות הב"ח

(ה) גם' ב' בדביר · נ"ב פי' רש"י במגילה י ע"ב דביר היא המחיצה המבדלת בין הקדש וכין קדש הקדשים: (ב) תוס' ד"ה שבעה כו' תמניא הוו ואיכא תנא דאמר שבעה הוו ואיכא תנא דאמר ממשה וכו': (ג) בא"ד סבר תנאי מבריתא ממתני' דמדות כו':

תוספות רי"ד

אחתיה קמיה אמר האי עשה והאי עשה עשה דכבוד תורה ע"ד ף סלקיה לדינא דיתמי ואחתיה כיון דהוי בעל דיניה הכי איסתתים מענתיה. רב ענן הוה רגיל אליהו דהוה מתני ליה סדר אליהו בין דעביד הכי לא אתא יתיב בתענתא ובעא רחמי ואתא ואמ"ה הוה מבעית הוי ומתני ותיינו דאמרי סדר אליהו רבה וסדר אליהו זוטא.

נוטא/מבנה

"דכי הוו רבנן מפטרי" מסבר. התלמידים נוטאו/מבנה אחרי סיום הטיעור. במקום הדורות המסבר יורד

נוטא/מבנה

"מין נוטלין שכרן (מתרומת הלשכה)" בשיאה של מקבוצות שהיו נוטלין שכרן מתרומת הלשכה

[יומא מד. ע"ב]

כלי